

ELMBLAD, MAGNUS

**En svensk sång om den stora branden i
Chicago / af Anders Nilsson, arbetskarl**

Chicago : [s.n.]
1872 ;

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

CHICAGO, Ill. U.S.A.

Vico. Po.
Orten
(By)
o

EN SVENSK SÅNG

OM

DEN STORA BRANDEN I CHICAGO,

AF

ANDERS NILSSON,
ARBETSKARL.

(Pseudonym; författare)
af M. Elmblad

(Ton: "Löjtnant Betzholtz' visa").

af Magnus Henrik Elmblad

ANDRA BETYDLIGT FÖRÖKADE UPPLAGAN.

Pris 10 Cents.

CHICAGO,
HEMLANDETS PRINTING OFFICE.
1872.

Kungl. biblioteket

0 0000 000032337

BRANDEN I CHICAGO.

(Ton: "Löjtnant Betzholz' visa").

*Du, som sitter i ro,
I ditt fredliga bo,
Lugn och sorglös bland vänner och fränder,
Kom och lyssna en gång
Till min sorgliga sång
Bland Chicagos förkolnade bränder.*

*Här stod fordom en stad,
Rik och mäktig och glad,
Ack, men syndig och flärdfull tillika!
Mammon hette dess gud
Och den guden skref bud
För de fattiga som för de rika.*

*I sin slösande prakt
Såg den ned med förakt
Uppå mandom och ära och heder.
Utan tro, utan dygd,
Var på sanden den bygd:
Derför vroks den af stormarne neder.*

*Ty deruppe finns En,
Den der icke är sen
Dem att straffa, som stolt sig förhäfva.
När den guden slår till,
Tiger högmodet still,
Och i vanmakt de starkaste bäfva.*

Och han tände en brand,
Med förhärjande hand,
I den stolta, den mäktiga staden.
Och vid vindarnes dån
Brann den upp liksom spån
Af palatser den lysande raden.

Marmor sprack liksom glas,
Härdadt jern sprang i kras,
Och graniten föll sönder som krita.
Ja, när elden är vred,
Segnar hälleberget ned,
Och på klippan ej ens kan du lita.

Hvad den fattige spart,
Gick i rök lika snart
Som de skatter den rike förvärfvat.
Snabbt som tiggarens plåt
Millionen gick åt,
Och palats blef som hydda förderfvadt.

Med förtviflade rop
Trängdes folket ihop
Mellan tusende rasande lågor.
Mången stupade då,
Mången frälstes också,
För att drunkna i Michigans vågor.

Barnet sökte sin mor,
Systemen sökte sin bror,
Mannen sökte sin gråtande maka.
Ack, de funnos ej mer ;
Ty hvad elden slår ner,
Ger den aldrig i lifvet tillbaka!

Intet kärleksfullt hem
Stod och väntade dem,
Blott en svartbränd och rykande öken.
Hvart de vände sin blick
Mellan grafvar den gick
Eller stängdes af lågor och töcken.

Fram ur gränderna lopp
En förfärande tropp
Ut af bofvar, som ingenting vörda.
Och med djefvulska skratt
I den flammande natt
De begynte att plundra och mörda.

Hvad af elden blef spardt,
Togs af tjufvarne snart,
Eller vräktes i spillror af blåsten.
Från hvar brinnande mur
Dref orkanen en skur
Ut af gnistor och bränder och småsten.

Hvilken jämmer der var,
Det begriper en hvar,
Som har känslor ännu i sitt hjerta;
Ty med klagande ljud
Steg mot himmelens Gud
Många tusende människors smärta.

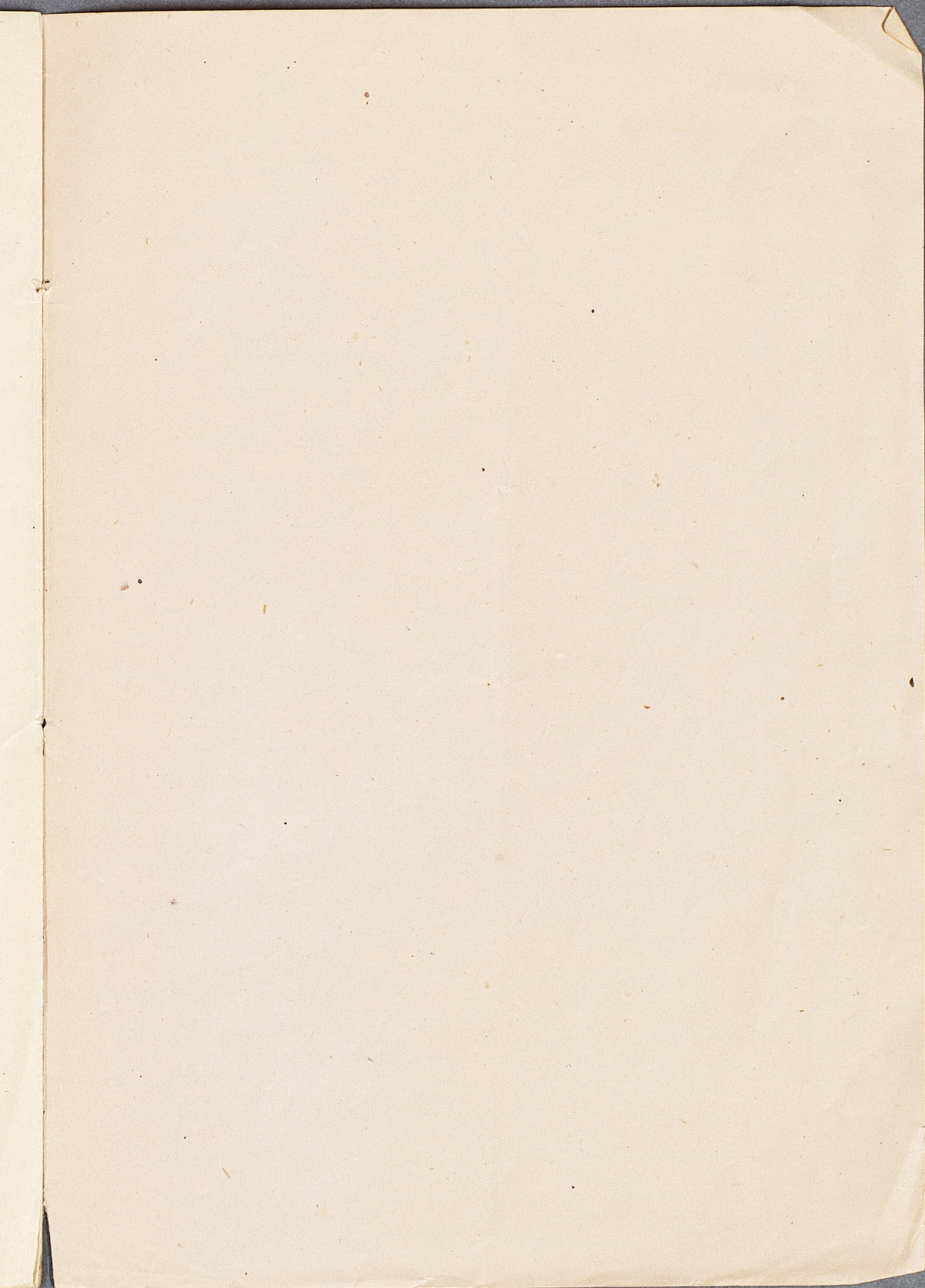
När det dagades i skyn,
Sågs en fruktansvärd syn
Uppå Michigans härjade stränder.
Af Chicago stod kvar
Blott en mur här och hvar
Mellan aska och rykande bränder.

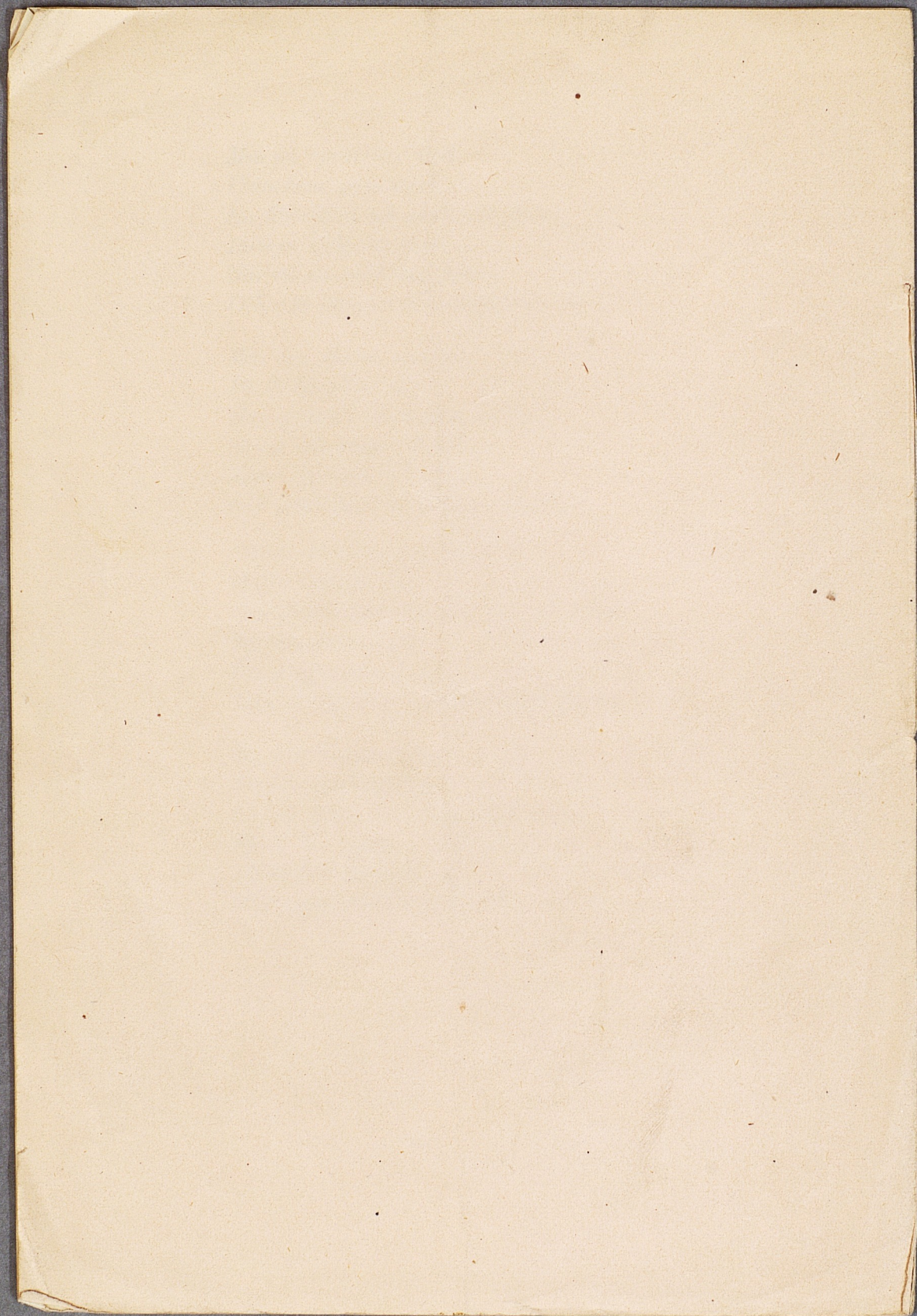
Men på "prairien" stod,
Utan hem, utan mod,
En förtviflad och gråtande skara,
Liksom hjälplösa lam,
När en skogseld gått fram,
Och när stormar bland furorna fara.

Men den Herre, som ser
På de hjälplösa ner,
Har ej lust i ett ändlöst elände.
Storm och lågor och död
Snart till hvila han bjöd
Och orkanen i stillhet han vände.

"Westerns drottning" skall än
Blifva mäktig igen,
Fast förkrossad och arm hon är vorden;
Ty välsignelsen går
Uti straffdomens spår,
Liksom skörd går ur stelfrusna jorden.

Ja, vi nära det hopp,
Att hon reser sig opp
Ur sin djupa förnedring omsider.
Skall hon bättra sig då?
Skall förädlad hon gå
Utur qual och förtviflan och strider? . . .

www.books2ebooks.eu